

Arbeidshof te Brussel zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Czy sąd państwa przyjmującego może badać i/lub ustalić czy istnieje bezpośredni związek między przedsiębiorstwem, które delegowało pracownika a samym delegowanym pracownikiem w świetle tego, że sformułowanie „przedsiębiorstwo, w którym jest normalnie zatrudniony” w art. 14 ust. 1 lit a) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ wymaga (stosownie do Decyzji nr 128) by istniał bezpośredni związek w okresie obejmującym delegowanie?

Czy sąd Państwa Członkowskiego innego niż to, które wydało ww. formularz (formularz E 101) może pominąć i/lub stwierdzić jego nieważność, jeżeli z przedstawionych mu okoliczności faktycznych wynika, że bezpośredni związek między przedsiębiorstwem, które delegowało pracownika a samym delegowanym pracownikiem nie istniał w okresie obejmującym delegowanie?

Czy właściwa instytucja państwa pochodzenia jest związana orzeczeniem sądu państwa przyjmującego, który w takich jak wyżej przedstawione okolicznościach pomija i/lub stwierdza nieważność ww. formularza (formularz E101)?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149 str. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bundesgerichtshof z dnia 11 października 2004 r. w sprawach Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH przeciwko spadkobiercom zmarłego Dietera Deppe: 1. Ulrichowi Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomasowi Deppe, 4. Matthiasowi Deppe, 5. Christine Urban z domu Deppe (sprawa C-7/05), przeciwko Siegfriedowi Henningsowi (sprawa C-8/05) oraz przeciwko Hartmutowi Lübbe (sprawa C-9/05)

(Sprawy C-7/05, C-8/05, C-9/05)

(2005/C 82/15)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 14 stycznia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bundesgerichtshof z dnia 11 października 2004 r. w sprawach Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH przeciwko spadkobiercom zmarłego Dietera Deppe: 1. Ulrichowi Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomasowi Deppe, 4. Matthiasowi Deppe, 5. Christine Urban z domu Deppe (sprawa C-7/05), przeciwko Siegfrie-

dowi Henningsowi (sprawa C-8/05) oraz przeciwko Hartmutowi Lübbe (sprawa C-9/05).

Bundesgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy wymóg dotyczący ustalenia poziomu wynagrodzenia z tytułu korzystania z materiału (ze zbioru) w rozumieniu art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1768/95 ⁽¹⁾ zgodnie z którym wynagrodzenie to powinno być „niższe w rozsądnym stopniu” od kwoty pobieranej za licencjonowaną produkcję materiału rozmnożeniowego w odniesieniu do tej samej odmiany na tym samym obszarze, jest spełniony również wtedy, gdy wynagrodzenie stanowi ryczałtowo 80 % tej kwoty?
2. Czy art. 5 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 2605/98 ⁽²⁾ zawiera miarodajne określenie poziomu wynagrodzenia z tytułu korzystania z materiału (ze zbioru) w przypadku jego ustalenia na mocy ustawy?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie: czy określenie to jest wyrazem ogólnej koncepcji znajdującej zastosowanie również wobec korzystania z materiału (ze zbioru) przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 2605/98?

3. Czy funkcja umowy między organizacjami hodowców (posiadaczy odmian) a rolnikami jako wytycznych w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2605/98 wiąże się z tym, że w przypadku ustalania wynagrodzenia na mocy ustawy zastosowanie mają istotne elementy tej umowy (parametry obliczeniowe) również wtedy, gdy w momencie obliczania wynagrodzenia ustawowego hodowcy (posiadaczowi odmiany) nie są znane wszystkie parametry należące do sfery działalności osoby korzystającej z materiału (ze zbioru) konieczne do obliczenia wynagrodzenia na podstawie umowy i rolnik nie jest zobowiązany do udzielenia mu tych informacji?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie: czy warunkiem skuteczności umowy tego rodzaju, o ile miałyby ona pełnić rolę wytycznych w tym rozumieniu, jest spełnienie wymogów określonych w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2605/98 również wtedy, gdy umowa została zawarta przed wejściem w życie tego rozporządzenia?

4. Czy art. 5 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2605/98 ustanawia górną granicę wynagrodzenia dla umownych lub ustawowych uregulowań wynagrodzenia?
5. Czy umowa między organizacjami grup zawodowych może zostać potraktowana jako wytyczne w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2605/98, jeżeli przewidziane w niej wynagrodzenie przekracza 50 % kwoty określonej na podstawie art. 5 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2605/98?

⁽¹⁾ Dz.U. L 173, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 328, str. 6.